

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deseto vijeće)

14. prosinca 2022.*

„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje velika slova ‚P‘ i ‚L‘ koja se preklapaju – Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje velika slova ‚P‘ i ‚L‘ koja se preklapaju – Dopuštenost žalbe pred žalbenim vijećem – Aktivna procesna legitimacija – Relativni razlozi za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“

U predmetu T-530/21,

Pierre Lannier, sa sjedištem u Ernolsheim-lès-Saverneu (Francuska), koji zastupa N. Boespflug, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa E. Markakis, u svojstvu agenta,

tuženika,

a druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest:

Pierre Lang Trading GmbH, sa sjedištem u Beču (Austrija), koji zastupa A. Ginzburg, odvjetnik,

OPĆI SUD (deseto vijeće),

u sastavu tijekom vijećanja: A. Kornezov, predsjednik, K. Kowalik-Bańczyk i G. Hesse (izvjestitelj), suci,

tajnik: G. Mitrev, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 9. rujna 2022.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu¹

- 1 Svojom tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj, društvo Pierre Lannier, zahtijeva poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 11. lipnja 2021. (predmet R 1915/2020-5) (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

[omissis]

Zahtjevi stranaka

- 10 Tužitelj od Općeg suda u biti zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
 - EUIPO-u i intervenijentu naloži snošenje troškova.
- 11 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu,
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

[omissis]

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 67., članka 68. stavka 1. i članka 94. Uredbe 2017/1001 kao i članka 22. stavka 1. i članka 42. stavka 3. Delegirane uredbe 2018/625

- 16 Tužitelj u biti iznosi više prigovora protiv ocjene žalbenog vijeća u pobijanoj odluci u pogledu intervenijentova odgovora na nepravilnost o kojoj ga je obavijestilo tajništvo žalbenih vijeća. Žalbeno vijeće pogrešno je prihvatilo dopuštenost tužbe. U prilog svojoj argumentaciji poziva se na povredu članka 67., članka 68. stavka 1. i članka 94. Uredbe 2017/1001 kao i članka 22. stavka 1. i članka 42. stavka 3. Delegirane uredbe 2018/625.
- 17 EUIPO i intervenijent, društvo Pierre Lang Trading GmbH, osporavaju tu argumentaciju.
- 18 Kao prvo, valja ispitati argumente kojima tužitelj prigovara žalbenom vijeću jer je intervenijentovu žalbu proglasilo dopuštenom.
- 19 Na temelju okolnosti s obzirom na koje je žalbeno vijeće ispitalo dopuštenost žalbe koja mu je podnesena, valja pojasniti da je 2. ožujka 2017. društvo Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. podnijelo prigovor na registraciju žiga za koji je podnesena prijava na temelju članka 41. stavka 1.

¹ Navedene su samo one točke ove presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

točke (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 46. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001). Kao što je navedeno u točki 6. ove presude, razlog na koji se poziva u prilog prigovoru jest onaj iz članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

- 20 Ugovorom o kupoprodaji društva sklopljenim 4. travnja 2019. društvo Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H preneseno je, zajedno sa svom materijalnom i nematerijalnom imovinom, uključujući sve njegove žigove, na novoosnovano poduzeće PL Schmuckhandels GmbH, čija je tvrtka, prema izvratku iz austrijskog registra trgovačkih društava od 8. siječnja 2021., 17. svibnja 2019. izmijenjena u Pierre Lang Trading GmbH.
- 21 Odjel za prigovore 31. srpnja 2020. odbio je prigovor u cijelosti.
- 22 Dana 30. rujna 2020. podnesena je žalba protiv odluke Odjela za prigovore u obliku obrasca koji je EUIPO stavio na raspolaganje zainteresiranim osobama. Na tom je obrascu tužiteljevo ime bilo navedeno kao Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H.
- 23 Pisano obrazloženje žalbe podneseno je EUIPO-u 30. studenoga 2020., u roku predviđenom u članku 68. stavku 1. Uredbe 2017/1001, pod nazivom Pierre Lang Europe Ges.m.b.H.
- 24 EUIPO je 11. siječnja 2021., nakon dopisa tajništva žalbenih vijeća u kojem je ono pozvalo tužitelja da pred žalbenim vijećem pojasni svoje ime, zaprimio sljedeće dokumente:
 - dopis u kojem se navodi da je tužiteljevo ime pred žalbenim vijećem Pierre Lang Trading GmbH;
 - novu verziju obrazloženja žalbe u kojoj je bilo navedeno ime Pierre Lang Trading GmbH;
 - ugovor o kupoprodaji društva kojim je intervenijent stekao društvo Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H;
 - izvadak iz registra austrijskih trgovačkih društava koji se odnosi na intervenijenta, u kojem se navodi promjena njegove tvrtke iz PL Schmuckhandels GmbH u Pierre Lang Trading GmbH;
 - presliku zahtjeva za registraciju prijenosa ranijeg žiga društva Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. na intervenijenta, podnesenog EUIPO-u 5. siječnja 2021. u skladu s člankom 20. stavkom 4. Uredbe 2017/1001.
- 25 S obzirom na te okolnosti valja ispitati argumente kojima tužitelj prigovara žalbenom vijeću da je intervenijentovu žalbu proglasilo dopuštenom.
- 26 Kao prvo, tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće povrijedilo članak 67. Uredbe 2017/1001. Posebice tvrdi da su dokumenti koje je intervenijent podnio kako bi ispravio žalbu nedostatni. U biti, tužitelj smatra da se na temelju podnesenih dokumenata ne može dokazati da je intervenijent ovlašten za podnošenje žalbe žalbenom vijeću.
- 27 Valja podsjetiti na to da se, u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 207/2009 koji se tada primjenjuje, obavijest o prigovoru na registraciju žiga koji se temelji na razlozima iz članka 8. zbog kojih se žig ne može registrirati može podnijeti u roku od tri mjeseca od objave

prijave žiga Zajednice. U slučaju poput ovog, koji se odnosi na članak 8. stavak 1. točku (b) te uredbe, prigovor mogu podnijeti, među ostalim, nositelji žigova Europske unije koji su prijavu podnijeli prije prijave žiga Europske unije.

- 28 U ovom je slučaju nesporno da je društvo Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. bilo nositelj ranijeg žiga kada je 2. ožujka 2017. podnijelo prigovor na registraciju žiga za koji je podnesena prijava.
- 29 Iz ugovora o kupoprodaji društva koji je dostavljen žalbenom vijeću proizlazi da je intervenijent, nakon što je 4. travnja 2019. stekao društvo Pierre Lang Europe Handelsges.m.b. H. i sve njegove žigove, postao nositelj ranijeg žiga.
- 30 Iz spisa proizlazi da je, nakon što je 31. srpnja 2020. odbijen prigovor na registraciju žiga za koji je podnesena prijava, 30. rujna 2020. EUIPO-u podnesena žalba protiv odluke Odjela za prigovore. Kao što to proizlazi iz obavijesti o žalbi navedene na stranicama 82. i 83. EUIPO-ova spisa, ta je žalba podnesena pod imenom Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H.
- 31 U tom pogledu valja pojasniti da, prema sudskoj praksi, kada EUIPO ispituje dopuštenost žalbe koja mu je podnesena, on mora uzeti u obzir registar žigova Europske unije (u daljnjem tekstu: registar) (presuda od 11. veljače 2020., *Jakober/EUIPO (Oblik šalice)*, T-262/19, neobjavljena, EU:T:2020:41, t. 23.). Na dan podnošenja žalbe protiv odluke Odjela za prigovore ime nositelja ranijeg žiga koje se nalazilo u navedenom registru bilo je Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H.
- 32 Iz spisa također proizlazi da je, kako bi se ispunila obveza koja proizlazi iz članka 68. stavka 1. Uredbe 2017/1001, obrazloženje žalbe podneseno EUIPO-u 30. studenoga 2020. Na tom je dokumentu bilo navedeno ime Pierre Lang Europe Ges.m.b.H.
- 33 Utvrdivši da je obrazloženje podneseno u ime poduzetnika koji je označen nazivom različitim od onoga upisanog u registar, tajništvo žalbenih vijeća dopisom od 9. prosinca 2020. zatražilo je od podnositelja žalbe da podnese očitovanja o tom pitanju i sve dokumente kojima se mogu potkrijepiti ta očitovanja.
- 34 U odgovoru na taj zahtjev intervenijent je 11. siječnja 2021. zatražio da se ispravi ime podnositelja žalbe pred žalbenim vijećem koje se nalazilo u obavijesti o žalbi, pozivajući se na članak 21. stavak 1. točku (a) i članak 23. stavak 1. točku (c) Delegirane uredbe 2018/625. U prilog svojem zahtjevu podnio je dokumente navedene u točki 24. ove presude.
- 35 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, u skladu s člankom 21. stavkom 1. točkom (a) Delegirane uredbe 2018/625, obavijest o žalbi podnesena u skladu s člankom 68. stavkom 1. Uredbe 2017/1001 mora sadržavati ime podnositelja žalbe pred žalbenim vijećem u obliku predviđenom u članku 2. stavku 1. točki (b) Provedbene uredbe 2018/626.
- 36 Ako obavijest o žalbi ne ispunjava odredbe članka 21. stavka 1. točke (a) Delegirane uredbe 2018/625, žalbeno vijeće treba odbiti žalbu kao nedopuštenu, kao što to predviđa članak 23. stavak 1. točka (c) te uredbe, ako podnositelj žalbe, iako je o tome bio obaviješten, nije ispravio nepravilnost u za to određenom roku.

- 37 Iz zajedničkog tumačenja članka 21. stavka 1. točke (a) i članka 23. stavka 1. točke (c) Delegirane uredbe 2018/625 kao i članka 2. stavka 1. točke (b) Provedbene uredbe 2018/626 proizlazi da je netočna identifikacija podnositelja žalbe u obavijesti o žalbi podnesenoj u skladu s člankom 68. stavkom 1. Uredbe 2017/1001 otklonjiva pogreška.
- 38 U ovom slučaju valja utvrditi da je dostavom dokumenata navedenih u točki 24. ove presude tajništvu žalbenih vijeća intervenijent dokazao da je on bio nositelj ranijeg žiga u trenutku podnošenja žalbe žalbenom vijeću. Suprotno onomu što tvrdi tužitelj, intervenijent je također pružio objašnjenja u pogledu uključenih poduzetnika i različitih upotrijebljenih naziva. Najprije, kao što to osobito potvrđuje ugovor o kupoprodaji društva od 4. travnja 2019., ime Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H ime je intervenijentova pravnog prednika. Nadalje, stavljanje imena Pierre Lang Europe Ges.m.b.H. na podnesak koji sadržava obrazloženje žalbe bilo je rezultat pogreške u pisanju, kao što to intervenijent potvrđuje u točki 13. svojeg odgovora na žalbu. Naposljetku, ime Pierre Lang Trading GmbH intervenijentovo je ime. U skladu s navedenim dokumentima, to je ime od 5. siječnja 2021. upisano u registar kao ime nositelja ranijeg žiga.
- 39 Iz toga slijedi da je intervenijent dokazao svoje svojstvo nositelja ranijeg žiga na dan podnošenja žalbe, da je netočna identifikacija podnositelja žalbe u obavijesti o žalbi podnesenoj u skladu s člankom 68. stavkom 1. Uredbe br. 2017/1001 otklonjiva pogreška te da je intervenijent ispravio obavijest o žalbi u za to određenom roku.
- 40 Stoga valja utvrditi da je intervenijent, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, EUIPO-u dao zadovoljavajući odgovor i ispravio svoju obavijest o žalbi, u skladu s člankom 21. stavkom 1. točkom (a) i člankom 23. stavkom 1. točkom (c) Delegirane uredbe 2018/625 kao i člankom 2. stavkom 1. točkom (b) Provedbene uredbe 2018/626.
- 41 Osim toga, kao što to ističe EUIPO, intervenijent je od 5. siječnja 2021. bio registrirani nositelj ranijeg žiga. Na temelju toga mogao je, u skladu s člankom 20. stavcima 11. i 12. Uredbe 2017/1001, valjano ispraviti žalbu.
- 42 Osim toga, što se tiče tužiteljeve tvrdnje prema kojoj je na dan podnošenja žalbe žalbenom vijeću dokument koji se nalazi u EUIPO-ovoj bazi podataka upućivao na potpuni prijenos ranijeg žiga u korist intervenijenta, točno je da, na temelju članka 112. Uredbe 2017/1001, EUIPO prikuplja i pohranjuje određene informacije u svojoj bazi podataka.
- 43 Međutim, dovoljno je utvrditi, poput EUIPO-a, da se taj dokument, koji je tužitelj podnio u prilogu tužbi, zapravo odnosi na međunarodnu registraciju br. 1290848 u kojoj su naznačeni Sjedinjene Američke Države i Japan. U tom dokumentu nije naveden prijenos ranijeg žiga na intervenijenta, ali je evidentiran upis prijena međunarodne registracije koja se temelji na ranijem žigu u korist intervenijenta u međunarodni registar koji vodi Međunarodni ured Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO)
- 44 Naposljetku, točno je da, u skladu s člankom 23. stavkom 1. prvom rečenicom Uredbe br. 207/2009, prijenos žiga ima učinak prema trećim stranama tek nakon upisa u registar. Izostanak pravnog učinka prema trećim osobama prijena koji nisu upisani u registar ima za cilj zaštitu onoga koji ima ili bi mogao imati prava na žig Europske unije kao predmet vlasništva (presuda od 4. veljače 2016., Hassan, C-163/15, EU:C:2016:71, t. 25.).

- 45 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da su, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, intervenijentova očitovanja i dokazi podneseni u prilog njima bili dovoljni da žalbeno vijeće odluči o dopuštenosti tužbe tako kao što je to učinilo. Njegove argumente u tom pogledu treba odbiti.
- 46 Što se konkretno tiče članka 67. Uredbe 2017/1001, valja podsjetiti, kao što to navodi tužitelj, na to da, u skladu s tom odredbom, svaka stranka u postupku u kojem je donesena odluka kojom nije udovoljeno njezinim zahtjevima može podnijeti žalbu. U ovom slučaju, Odjel za prigovore u cijelosti je odbio prigovor koji se temeljio na ranijem žigu. Intervenijent je, u svojstvu pravnog sljednika društva koje je podnijelo navedeni prigovor i nositelja ranijeg žiga na dan podnošenja tužbe, bio osoba oštećena odlukom Odjela za prigovore.
- 47 Intervenijent je stoga ispunjavao uvjete navedene u članku 67. Uredbe 2017/1001.
- 48 Iz toga slijedi da se, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, pobijanom odlukom ne povređuje ta odredba. Sve tužiteljeve argumente koji se temelje na povredi članka 67. Uredbe 2017/1001 treba odbiti.
- 49 Kao drugo, tužitelj tvrdi da tajništvo žalbenih vijeća nije ispunilo obveze koje ima na temelju članka 42. stavka 3. Delegirane uredbe 2018/625 jer nije ni provjerilo ima li osoba koja podnosi žalbu aktivnu procesnu legitimaciju potrebnu da to učini ni zatražilo od predsjednika petog žalbenog vijeća da bez odlaganja donese odluku o dopuštenosti žalbe, uzimajući u obzir dokument iz EUIPO-ove baze podataka iz kojega je razvidno da je raniji žig u cijelosti prenesen.
- 50 U tom pogledu, s jedne strane, iz točke 33. ove presude proizlazi da je, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, tajništvo žalbenih vijeća od intervenijenta zatražilo da dokaže da ima aktivnu procesnu legitimaciju potrebnu za podnošenje žalbe protiv odluke Odjela za prigovore. Tajništvo žalbenih vijeća stoga nije moglo povrijediti članak 42. stavak 3. Delegirane uredbe 2018/625 time što nije provjerilo ima li osoba koja je podnijela žalbu aktivnu procesnu legitimaciju potrebnu za to. S druge strane, s obzirom na zaključak iz točke 43. ove presude, valja utvrditi, a da pritom nije potrebno ispitati bi li se tajništvo žalbenih vijeća trebalo obratiti predsjedniku petog žalbenog vijeća, da se tužiteljevi argumenti ni u kojem slučaju ne mogu prihvatiti.
- 51 U tim okolnostima valja utvrditi da povreda članka 42. stavka 3. Delegirane uredbe 2018/625 koju ističe tužitelj nije dokazana i da argumente istaknute u tom pogledu treba odbiti.
- 52 Kao treće, tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće proglašivši žalbu intervenijenta dopuštenom povrijedilo članak 68. stavak 1. Uredbe 2017/1001.
- 53 Valja podsjetiti na to da se, u skladu s tom odredbom, žalba mora podnijeti EUIPO-u u pisanom obliku u roku od dva mjeseca od datuma obavijesti o odluci i da se, nadalje, obrazloženje žalbe mora dostaviti u pisanom obliku u roku od četiri mjeseca od datuma obavijesti o odluci.
- 54 S obzirom na točke 30. i 32. ove presude, valja utvrditi da je intervenijent podnio obavijest o žalbi i obrazloženje žalbe u rokovima predviđenima tom odredbom. Tužiteljev argument u tom pogledu činjenično je neutemeljen te ga stoga treba odbiti.

- 55 Glede verzije obrazloženja žalbe podnesenog 11. siječnja 2021. (vidjeti točku 34. ove presude), iz spisa proizlazi da je, kao što to tvrdi EUIPO i priznaje tužitelj, potonjem proslijedeno obrazloženje žalbe podneseno 30. studenoga 2020., u roku predviđenom člankom 68. stavkom 1. Uredbe 2017/1001, i da je žalbeno vijeće to obrazloženje uzelo u obzir u pobijanoj odluci.
- 56 Stoga, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, pobijanom odlukom nije povrijeđena ta odredba. Njegove argumente u tom pogledu zato treba odbiti.
- 57 Kao četvrto, tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće, time što je smatralo da su obrazloženje žalbe, a stoga i žalba, dopušteni, povrijedilo članak 22. stavak 1. Delegirane uredbe 2018/625.
- 58 Valja podsjetiti na to da se, u skladu s tom odredbom, u obrazloženju žalbe jasno i nedvosmisleno navodi žalbeni postupak na koji se odnosi s naznakom odgovarajućeg broja žalbe ili odluke protiv koje se podnosi žalba, osnova za žalbu na temelju koje se traži poništenje odluke protiv koje se podnosi žalba te činjenice, dokazi i argumenti kojima se potkrjepljuju navedene osnove.
- 59 U ovom slučaju, obrazloženje žalbe ispunjavalo je uvjete iz članka 22. stavka 1. Delegirane uredbe 2018/625. Iako je intervenijent podnio obrazloženje žalbe pod imenom različitim od onoga upisanog u registar, on je 11. siječnja 2021. u svakom slučaju ispravio tu pogrešku u pisanju, u roku koji je za to odredilo tajništvo žalbenih vijeća.
- 60 Tužiteljeve argumente u svezi s tim stoga treba odbiti.
- 61 Kao drugo, valja ispitati tužiteljeve argumente koji se temelje na povredi članka 94. Uredbe 2017/1001 u dijelu u kojem se odnose na formalne i postupovne povrede koje je počinilo žalbeno vijeće.
- 62 S jedne strane, tužitelj tvrdi da žalbeno vijeće nije dalo nikakav odgovor na argumente koje je istaknuo o nedopuštenosti tužbe.
- 63 Valja podsjetiti na to da, na temelju članka 94. stavka 1. prve rečenice Uredbe 2017/1001, u EUIPO-ovim odlukama moraju biti navedeni razlozi na kojima se te odluke temelje. Ta obveza navođenja razloga ima istu važnost kao i obveza koja proizlazi iz članka 296. UFEU-a, prema kojoj se argumentacija autora akta mora izraziti na jasan i nedvosmislen način. Svrha te obveze dvojaka je: s jedne strane, da se zainteresiranim osobama radi zaštite njihovih prava omogući uvid u obrazloženje poduzetih mjera i, s druge strane, da se sudovima Unije omogući kontrola zakonitosti odluka. U obrazloženju nije potrebno detaljno navoditi sve relevantne činjenične i pravne okolnosti, s obzirom na to da se pitanje ispunjava li obrazloženje akta zahtjeve iz članka 296. UFEU-a mora ocjenjivati ne samo u odnosu na njegov tekst nego i u odnosu na njegov kontekst i skup pravnih pravila koja uređuju predmetnu materiju (vidjeti u tom smislu presudu od 21. listopada 2004., KWS Saat/OHIM, C-447/02 P, EU:C:2004:649, t. 63. do 65.).
- 64 Konkretno, obveza navođenja razloga ne zahtijeva od žalbenih vijeća da se iscrpno i pojedinačno osvrnu na sve tvrdnje koje su stranke pred njima iznijele. Dovoljno je da iznesu činjenice i pravna stajališta koja imaju ključnu važnost u strukturi odluke (presuda od 15. siječnja 2015., MEM/OHIM (MONACO), T-197/13, EU:T:2015:16, t. 19.).
- 65 Iz teksta pobijane odluke može se utvrditi da je žalbeno vijeće u točkama 15. do 18. te odluke iznijelo razloge zbog kojih je smatralo, uzimajući u obzir tužiteljeve argumente, da su različiti elementi koje je intervenijent podnio 11. siječnja 2021. dovoljni za ispravljanje tužbe i da je ona u

skladu s člancima 66. i 67. te člankom 68. stavkom 1. Uredbe 2017/1001. U tim točkama žalbeno vijeće izložilo je činjenice i pravna razmatranja koja imaju ključnu važnost, tako da nije trebalo razmatrati sve argumente koje je iznio tužitelj. Tužiteljeve argumente u tom pogledu treba stoga odbiti.

- 66 S druge strane, tužitelj tvrdi da se o osnovanosti intervenijentova odgovora na obavijest tajništva žalbenih vijeća nije stvarno raspravljalo, protivno članku 94. stavku 1. drugoj rečenici Uredbe 2017/1001.
- 67 Valja podsjetiti na to da se, u skladu s tom odredbom, EUIPO-ove odluke mogu temeljiti samo na razlozima ili dokazima o kojima su dotične stranke imale priliku iznijeti svoje očitovanje.
- 68 U ovom slučaju valja istaknuti, kao što je to učinio EUIPO, da je on uredno dostavio tužitelju sve dokumente koje su tajništvo žalbenih vijeća i intervenijent razmijenili tijekom žalbenog postupka. Osim toga, iz spisa proizlazi da je tužitelj u podnesku koji je 22. ožujka 2021. podnio EUIPO-u osporio dopuštenost intervenijentove žalbe pred žalbenim vijećem zbog razloga sličnih onima koji su navedeni u njegovoj tužbi pred Općim sudom. Tužitelj je stoga stvarno iznio svoje očitovanje o tom pitanju. Njegov argument da se, protivno članku 94. stavku 1. drugoj rečenici Uredbe 2017/1001, nije mogao očitovati u svezi s tim, nije činjenično osnovan te ga treba odbiti.
- 69 Osim toga, iz točaka 15. do 18. pobijane odluke proizlazi da se žalbeno vijeće oslonilo na dokaze koje je podnio intervenijent, o kojima je tužitelj iznio svoje očitovanje u podnesku od 22. ožujka 2021. S druge strane, iako tužitelj tvrdi da intervenijent nije mogao iznijeti svoje očitovanje o argumentima koji su u tom pogledu izneseni u njegovu podnesku, on ne dokazuje niti tvrdi da se pobijana odluka temelji na tim argumentima. Slijedom toga, budući da iz pobijane odluke ne proizlazi da se ona temelji na navedenim argumentima, to neiznošenje očitovanja ne može činiti povredu članka 94. stavka 1. druge rečenice Uredbe 2017/1001.
- 70 U tim okolnostima valja utvrditi da povreda članka 94. stavka 1. druge rečenice Uredbe 2017/1001 koju ističe tužitelj nije dokazana.
- 71 Iz toga slijedi da prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 67., članka 68. stavka 1. i članka 94. Uredbe 2017/1001 kao i članka 22. stavka 1. i članka 42. stavka 3. Delegirane uredbe 2018/625, treba odbiti.

[*omissis*]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deseto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Društvu Pierre Lannier nalaže se snošenje troškova.**

Kornezov

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 14. prosinca 2022.

Potpisi